

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Petra Hlušíka, Ph.D., ve věci

navrhovatelky: MUDr. M. D.

proti

odpůrci: Statutární město Frýdek-Místek
sídlem Radniční 1148, 738 01 Frýdek-Místek

o návrhu na zrušení části opatření obecné povahy – Změny č. 6 Územního plánu Frýdku-Místku vydaného Zastupitelstvem města Frýdku-Místku dne 16. 6. 2021

takto:

- I. **Změna** č. 6 Územního plánu Frýdku-Místku se v části, kterou byla z Kapitoly F. 2. vypuštěna věta: „*Ve stabilizovaných plochách, kde je již stanovený KZP překročen, se nové stavby a přístavby stávajících objektů připouštějí za podmínky, že nebude překročen stávající KZP*“, **zrušuje** dnem právní moci tohoto rozsudku.
- II. Ve zbývajících částech se návrh **zamítá**.
- III. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Podaným návrhem se navrhovatelka domáhala přezkoumání a zrušení opatření obecné povahy č. 1/2021, kterým byla vydána změna č. 6 Územního plánu Frýdku-Místku (dále jen „napadené OOP“) v části, kterou byla vypuštěna Kapitola F. 2. (str. 26 textové části napadeného OOP) a v části Kapitoly F. 3., kterou se doplňuje nový bod 9.

2. Podaný návrh navrhovatelka odůvodnila následovně:

1) Nepřezkoumatelnost napadené části OOP. Odpůrce v odůvodnění řádně a srozumitelně neuvedl důvody pro obsah napadeného OOP v uvedených částech F. 2. a F. 3., bod 9, takže napadené OOP je nepřezkoumatelné pro nedostatek jeho odůvodnění. Na str. 77 odůvodnění napadeného OOP je mj. uvedeno, že z původního textu Kapitoly F. 2. se nepřebírá text „*Ve stabilizovaných plochách, kde je již stanovený KZP překročen, se nové stavby a přístavby stávajících objektů připouštějí za podmínky, že nebude překročen stávající KZP*“. V dalším textu odůvodnění označuje odpůrce vypuštěný text za nadbytečnou podmínku, protože je logické, že u pozemků, ve kterých je KZP již překročen, je přípustné situovat i nové stavby a přístavby, pokud tyto vyhoví přípustnosti staveb v dané funkční ploše, stanoveným podmínkám prostorového uspořádání a ochrany krajinného rázu a zároveň nebude překročen skutečný stávající KZP. Navrhovatelka již ve svých námitkách, o nichž bylo napadeným OOP rozhodnuto v bodech 88 – 112 odůvodnění, namítala, že návrh je v této části nesrozumitelný, neboť není zřejmé, zda se ruší stanovený KZP. Odpůrce v odůvodnění napadeného OOP (str. 103) vyložil, že se KZP neruší. Podle navrhovatelky však z napadeného OOP vyplývá, že KZP se sice neruší, ale mění se podmínky jeho uplatňování. Podle navrhovatelky tak textová část napadeného OOP a její odůvodnění nejsou bezrozporné. Vypuštění shora citované podmínky a odůvodnění tohoto kroku nadbytečností se ocitá v rozporu např. se staveným KZP u plochy OK – plocha občanského vybavení komerčního typu plošně rozsáhlého v ploše pozemků sousedících s pozemky navrhovatelky parc. č. XA, parc. č. XB, parc. č. XC, parc. č. XD, parc. č. XE a parc. č. XF (dále jen „dotčené pozemky“), kde je stanoven KZP 0,75. Tato plocha je přitom stabilizovanou plochou a je v ní stávající KZP překročen. Je-li v této stabilizované ploše KZP vyšší než povolený, není zřejmé, zda je podle napadeného OOP přípustné umísťovat v této ploše stavbu, po jejímž umístění bude KZP vyšší než 0,75 nebo bude přípustné umísťovat stavbu, která nepřekročí stávající (faktický) KZP, byť již nyní je v této ploše maximálně přípustný KZP překročen. Obdobná námitka byla odpůrcem vypořádána na str. 103 – 106 odůvodnění napadeného OOP tak, že je možné umísťovat nové stavby v plochách, kde je stávající KZP překročen oproti stanovenému KZP za podmínky, že bude dodržen KZP stávající, faktický. Navrhovatelka má za to, že v tomto směru je odůvodnění v rozporu s výrokovou částí napadeného OOP. Je-li vypuštěna podmínka „*Ve stabilizovaných plochách, kde je již stanovený KZP překročen, se nové stavby a přístavby stávajících objektů připouštějí za podmínky, že nebude překročen stávající KZP*“, mělo by bez rozdílu platit u každé plochy, včetně plochy dotčených pozemků, že nemůže být jakoukoli změnou v území, včetně umístění stavby, překročen KZP stanovený v části C. 3. napadeného OOP pro jednotlivé plochy. Výklad odůvodnění napadeného OOP

nastíněný odpůrcem by byl přípustný pouze tehdy, byla-li by ve výrokové části zachována podmínka „*Ve stabilizovaných plochách, kde je již stanovený KZP překročen, se nové stavby a přístavby stávajících objektů připouštějí za podmínky, že nebude překročen stávající KZP*“, která však byla napadeným OOP vypuštěna. Byla-li tato podmínka zrušena, neexistuje podle navrhovatelky žádný normativní podklad k udržení výkladu odpůrce, byť na str. 105 odůvodnění napadeného OOP uvádí, že tato podmínka byla vždy aplikována, ať předmětná věta v územním plánu je, anebo není. Podle navrhovatelky je tak výroková část napadeného OOP a jeho odůvodnění rozporné, což vede k nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů, event. k nesrozumitelnosti napadeného OOP.

2) Nepřezkoumatelnost napadeného OOP v části týkající se vypořádání námítky navrhovatelky č. V. S touto námitkou navrhovatelky se odpůrce vypořádal na str. 106 – 109 odůvodnění napadeného OOP. Námitku navrhovatelka vznesla pro případ, že by byl přípustný výklad, že i ve stabilizovaných plochách, v nichž je KZP překročen, je možné umísťovat i nové stavby namísto stávajících při minimálně zachování stávajícího (již překročeného) KZP. Tento výklad je v odůvodnění napadeného OOP skutečně uveden, a to u vypořádání námítky navrhovatelky č. IV. Navrhovatelka v námitce napadla nezákonnost stanoviska Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, odboru životního prostředí (dále jen „stanovisko KÚ MSK“) a žádala předložení námítky tomuto dotčenému orgánu k zaujetí stanoviska. K takovému postupu však nedošlo. Samotná skutečnost, že návrh rozhodnutí o námitkách byl doručen dotčeným orgánům k uplatnění stanovisek, jak je uvedeno v odůvodnění napadeného OOP, je podle navrhovatelky pouze splněním procesní povinnosti vyplývající z § 53 odst. 1 zák. č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), v platném znění (dále jen „stavební zákon“) a obligatorní částí procesu pořizování územního plánu či jeho změny, nikoli však splněním povinnosti řádně posoudit vznesenou námitku proti stanovisku dotčeného orgánu tak, že se dotčený orgán výslovně vypořádá se vznesenou námitkou nezákonnosti jeho stanoviska. Nemá-li odpůrce toto výslovné vypořádání dotčeného orgánu s konkrétní námitkou navrhovatelky, je jeho rozhodnutí o námitce nedostatečně odůvodněno. Dále navrhovatelka namítla nedostatečnost vypořádání odpůrce, že fakticky o žádnou změnu nejde a že po vypuštění shora citované věty z územního plánu není důvod podrobit celé území města zkoumání, kolika ploch se následky vypuštění této věty mohou týkat. Navrhovatelka má za to, že tento způsob vypořádání námítky vychází z výkladu, který v předchozím návrhovém bodě označila za rozporný s textovou částí napadeného OOP.

3) Nedodržení zásady proporcionality. Napadené OOP podle navrhovatelky v označené části nedodržuje zásadu proporcionality, což navrhovatelka namítala již svou námitkou VII. vypořádanou na str. 111 – 112 odůvodnění napadeného OOP. Pokud by za úpravy přijaté napadeným OOP bylo možno umísťovat i nové stavby namísto stávajících při zachování existujícího, již překročeného KZP, pak by regulace napadeným OOP umožňovala umístění nové stavby v ploše, kde je již stanovený KZP fakticky překročen. Navrhovatelka konkrétně poukázala opět na dotčené pozemky. Navrhovatelka má za to, že pak by napadené OOP pro aplikaci KZP prakticky vytvořilo dvě kategorie ploch či pozemků. Jednu kategorii by tvořily pozemky, u nichž by stanovený KZP pro danou plochu nemusel být dodržen, ale mohl by být překročen až do míry, v níž se na těchto pozemcích nacházejí již existující stavby (půjde např. i o dotčené pozemky). Druhou kategorii by tvořily pozemky, u nichž stanovený KZP pro danou plochu překročen není a k jeho překročení novou výstavbou dojít nemůže, resp. taková výstavba by byla v rozporu s územním plánem. Podle navrhovatelky se takto ve vztahu k parametrům KZP zcela

diskriminačně zvýhodňuje první kategorie pozemků. Vlastníkům zvýhodněné kategorie pozemků bude napadené OOP umožňovat výhodu libovolně dlouho i v případě, že oproti dosavadnímu stavu odstraní stávající budovy a umístí místo nich nové stavby. Na základě napadeného OOP tak existuje dvojí metr na různé kategorie pozemků, který má trvalou povahu. Možnost umístění nových staveb v plochách, kde je již stavenovený KZP překročen, je jednostranným rozhodnutím ve prospěch vlastníků pozemků v těchto plochách a je diskriminační v neprospěch vlastníků těch pozemků ve stejných plochách, jejichž stavby stávající KZP nepřekračují a také v neprospěch všech ostatních sousedních vlastníků nemovitostí. Podle navrhovatelky taková úprava není v souladu se zásadou proporcionality, a to bez ohledu na způsob vypořádání navrhovatelčiny námítky č. VII na str. 112 odůvodnění napadeného OOP. Navrhovatelka má za to, že stanovení KZP má za účel regulovat hustotu zástavby do budoucna. Územní plán nemůže stanovit regulaci, která zpochybní zákonnost staveb umístěných v době, kdy KZP v územně plánovací dokumentaci ještě stanoven nebyl, navrhovatelka však má za to, že tento stav je určitou ospravedlnitelnou výhodou jedné kategorie pozemků pouze tehdy, jedná-li se o stavby stávající, existující a povolené před účinností stanovení KZP. Taková výhoda je tedy dočasná, trvající po dobu existence staveb, existujících již před účinností stanovení KZP, nikoliv trvalá. Podle navrhovatelky není ospravedlnitelné trvalé zachování této výhody. Takové řešení není proporcionální, ale vůči jedné skupině vlastníků pozemků diskriminační. Žalobkyně poukázala na judikaturu Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) k otázce proporcionality, a to usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 21. 7. 2009 č. j. 1 Ao 1/2009-120, publikované pod č. 1910/2009 Sb. NSS a rozsudek NSS ze dne 2. 10. 2013 č. j. 9 As 1/2011-192.

3. Odpůrce ve vyjádření uvedl:

Ad 1) Odpůrce nesouhlasí s tvrzením navrhovatelky, že namítaná textová část napadeného OOP je v rozporu s jeho odůvodněním, ani s tím, že odůvodnění není řádné a srozumitelné. Kapitola F. 3. napadeného OOP se totiž doplňuje textem *„stanovený KZP je nutno respektovat jak při výstavbě na zastavitelných plochách a plochách přestavby, tak i při výstavbě v zastavěném území, s výjimkou stabilizovaných ploch občanského vybavení veřejné infrastruktury OV, ploch bydlení v rodinných domech – venkovské BV, ploch bydlení v rodinných domech, městské a příměstské BI, ploch bydlení v bytových domech BH a ploch smíšených obytných rekreačních SR, pro které se nestanovuje“*. Kapitola F. 2. byla vypuštěna, neboť je v závazné části územního plánu duplicitní. Koeficient zastavění pozemku je pro jednotlivé plochy s rozdílným způsobem využití uveden v kapitole F. 3. *Podmínky pro využití ploch s rozdílným způsobem využití*, a to vždy v příslušné tabulce. Podle odpůrce není pochyb o tom, že KZP napadeným OOP zrušen nebyl. KZP je řešen v jednotlivých funkčních plochách s rozdílným způsobem využití v rámci kapitoly F. 3. Je-li v navrhovatelkou zmiňované stabilizované ploše KZP vyšší než 0,75, není dle jejího názoru zřejmé, zda je přípustné v této ploše umisťovat stavbu, po jejímž umístění bude KZP vyšší než 0,75 nebo bude možné umisťovat stavbu, která nepřekročí stávající (faktický) KZP, byť již nyní je v této ploše maximální přípustný KZP překročen. Podle jejího názoru po vypuštění věty *„Ve stabilizovaných plochách, kde je již stanovený KZP překročen, se nové stavby a přístavby stávajících objektů připouštějí za podmínky, že nebude překročen stávající KZP“* není v napadeném OOP žádný normativní podklad, byť odpůrce na str. 105 odůvodnění napadeného OOP uvádí, že tato podmínka je aplikována, ať předmětná věta v územním plánu je, anebo není. K tomu odpůrce odkázal na tabulku č. 11 pro plochy

občanského vybavení komerčního typu plošně rozsáhlého a na odůvodnění přijaté změny v kapitole G. 6. 3., třetí odrážka. Podle odpůrce je tak v odůvodnění změn jednoznačně deklarováno, že je možné umisťovat nové stavby v plochách, kde je stávající KZP překročen, za podmínky, že bude dodržen KZP stávající, faktický. Dále odpůrce poukázal na způsob výpočtu KZP upravený v územním plánu. Odpůrce uvedl, že koeficienty zastavění pozemku byly stanoveny v rámci pořizování územního plánu, který začal být účinný od 1. 1. 2009, tedy v době, kdy existoval určitý stav v území. KZP byl v jednotlivých funkčních plochách nastaven s ohledem k charakteru území a těchto funkčních ploch. V době stanovování konkrétního KZP pro stabilizované plochy existovaly stávající pozemky, které stanovený KZP již překračovaly, ale které nebyly vzaty v potaz s tím, aby byl i ve stabilizovaných plochách zachován určitý podíl zeleně. Stanovený KZP se tak těmto více zastavěným pozemkům nepřizpůsobil. Úřad územního plánování však od začátku platnosti Územního plánu Frýdku-Místku aplikuje to, že ve stabilizovaných plochách, kde je již stanovený KZP překročen, se nové stavby a přístavby připouštějí za podmínky, že nebude překročen stávající KZP, a to bez ohledu na skutečnost, zda předmětná věta v územním plánu je, anebo není. Podle odpůrce nelze poškodit vlastníky pozemků, kteří měli k určitému datu na svých pozemcích překročený KZP, oproti nově stanovenému tím, že by jim územní plán zafixoval pozemky a stavby bez možnosti případných změn nebo výstaveb nových objektů apod. Výstavba v takových pozemcích, kde je již stanovený KZP překročen, však neznamená, že může být faktický, stávající KZP dále navyšován. Stavby jsou možné pouze do zachování hodnoty KZP stávajícího. Tím, že se KZP vypočítává jako poměr zastavěných a zpevněných ploch k ploše regulovaného pozemku, lze např. na úkor zpevněné plochy postavit jinou stavbu. Nelze tedy vlastníky pozemků, kteří mají faktický KZP na hodnotě např. 0,85, dostat do takového stavu, kdy by v případě potřeby nové stavby nebo přístavby museli zbourat jinou stavbu na pozemku, aby se dostali na požadovaný KZP (např. na 0,75). V takovém případě by se podle odpůrce jednalo o diskriminaci jedné části vlastníků oproti druhé. Odpůrce má za to, že při tvorbě a aplikaci územního plánu nikdy nelze zajistit, aby všichni vlastníci pozemků nesli všechna omezení rovným dílem. Tvrzení navrhovatelky ohledně nepřezkoumatelnosti napadeného OOP v označené části je zcela liché.

Ad 2) Navrhovatelka v námitce č. V, která byla vypořádána na str. 106 – 109 odůvodnění napadeného OOP, napadla nezákonnost stanoviska KÚ MSK. Dle odpůrce nebyl důvod podrobit celé území města zkoumání, kolika ploch se následky vypuštění předmětné věty mohou týkat, což navrhovatelka považuje za vypořádání rozporné s textovou částí napadeného OOP. Podle navrhovatelky nedošlo k řádnému vyhodnocení územního plánu, pokud jde o vyvážený vztah územních podmínek pro příznivé životní prostředí, pro hospodářský rozvoj a pro soudržnost společenství obyvatel území, což je podle ní v rozporu s § 19 odst. 2 stavebního zákona. Navrhovatelka namítla, že ve stanovisku KÚ MSK nebylo žádné vyhodnocení v tomto směru požadováno, a proto napadla jeho zákonnost. Podle navrhovatelky návrh nepopsal dopady změn podmínek pro aplikaci KZP ve stabilizovaných plochách, kde je již stanovený KZP překročen. Z návrhu napadeného OOP nebyl zřejmý žádný výpočet či kvalifikovaný odhad, jakého množství pozemků se tato změna týká. Nebylo uvedeno, kolik takových stabilizovaných ploch, kde je již stávající KZP překročen, se na území obce nachází. Podle navrhovatelky se může jednat o relativně velký dopad na práva vlastníků pozemků nejen v této ploše, ale i v plochách souvisejících a změna proto může mít komplexní dopad na celé území obce. Odpůrce v rámci vypořádání námítky odkázal na rozsudek NSS sp. zn. 2 Ao 2/2008, který se

zabýval otázkami vyjádření dotčených orgánů státní správy a NSS v něm dospěl k závěru, že na takový postup pamatuje přímo stavební zákon v ust. § 53 odst. 1, podle kterého pořizovatel vyhodnotí výsledky jednání, zpracuje s ohledem na veřejné zájmy návrh rozhodnutí o námitkách a návrh vyhodnocení připomínek uplatněných k návrhu územního plánu, tyto návrhy doručí dotčeným orgánům a krajskému úřadu jako nadřízenému orgánu a vyzve je, aby k nim ve lhůtě 30 dnů od obdržení uplatnily stanoviska. V souladu s tím bylo postupováno i v nyní posuzované věci. Krajský úřad tak měl možnost znovu uplatnit stanovisko při veřejném projednání návrhu napadeného OOP, své předchozí stanovisko však nijak neupravil, ani nekorigoval, a nebylo jím požadováno ani posouzení podle § 10i zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí), v platném znění. K druhé části tohoto návrhového bodu odpůrce uvedl, že podle něj nebylo třeba provádět žádný detailní průzkum, kolika pozemků na území města se změna spočívající ve vypuštění předmětné věty dotkne, protože v zásadě se o žádnou změnu nejedná. Podrobný průzkum území v šedesátitisícovém městě za účelem zjištění, kolika pozemků se týká překročení stanoveného KZP, považuje odpůrce za ekonomicky nepřijatelné a neúměrně časově náročné, jak uvedl již ve vypořádání této námítky navrhovatelky, jež považuje za správné a souladné s právní úpravou.

Ad 3) Vypořádání námítky navrhovatelky týkající se nedodržení zásady proporcionality provedl odpůrce na str. 111 – 112 odůvodnění napadeného OOP. Odpůrce považuje argumentaci navrhovatelky vytvořením dvou nerovnocenných kategorií pozemků za zavádějící a uvádí, že i nadále bude aplikován výklad, že také ve stabilizovaných plochách, v nichž je KZP překročen, je možné umisťovat nové stavby na místo stávajících při zachování stávajícího (již překročeného) KZP, protože tuto skutečnost považuje za nezpochybnitelnou bez toho, že by tak muselo být stanoveno v územním plánu. Tento výklad je při posuzování jednotlivých staveb na území města uplatňován kontinuálně od účinnosti územního plánu, tj. od 1. 1. 2009, ať byla sporná věta ve znění územního plánu obsažena, či nikoliv. Odpůrce nezaznamenal v rámci projednávání napadeného OOP žádné další námítky, ani připomínky k této problematice. Odpůrce rovněž nesouhlasí s tvrzením, že by druhá kategorie vlastníků pozemků byla diskriminována. Podle odpůrce by měla být zachována právní jistota, že vlastníci pozemků, kteří měli na pozemku řádně povolené stavby a zpevněné plochy a kteří nesplňují později územním plánem přijatý konsensus v podobě stanoveného KZP, by měli mít do budoucna zajištěn svůj rozvoj v území. V opačném případě by byli znevýhodněni vůči těm vlastníkům, kteří měli možnost se stanovenému KZP přizpůsobit. Odpůrce proto odmítl tvrzení navrhovatelky o nedodržení zásady proporcionality a diskriminaci jedné skupiny vlastníků pozemků. Odpůrce navrhl zamítnutí návrhu.

4. Krajský soud v souladu s ust. § 101d zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) v rozsahu a v mezích návrhových důvodů přezkoumal napadené opatření obecné povahy – Změnu č. 6 Územního plánu Frýdku-Místku.
5. Podle ust. § 101a odst. 1 věty první s. ř. s. je oprávněn návrh na zrušení opatření obecné povahy nebo jeho části podat ten, kdo tvrdí, že byl opatřením obecné povahy, vydaným správním orgánem, zkrácen na svých právech.

6. Aktivní procesní legitimace navrhovatele je tedy založena na tvrzení o dotčení jeho subjektivních práv opatřením obecné povahy. Rozšířený senát Nejvyššího správního soudu k tomu v usnesení ze dne 21. 7. 2009, č. j. 1 Ao 1/2009 - 120, publ. pod č. 1910/2010 Sb. NSS a na www.nssoud.cz, v bodu 34. uvedl: „Splnění podmínek aktivní procesní legitimace bude (...) dáno, bude-li stěžovatel logicky konsekvantně a myslitelně tvrdit možnost dotčení jeho právní sféry příslušným opatřením obecné povahy. To, zda je dotčení podle povahy věci vůbec myslitelné, závisí na povaze a předmětu, obsahu a způsobu regulace prováděné konkrétním opatřením obecné povahy, napadeným návrhem na jeho zrušení. Obecné podmínky přípustnosti návrhu podle § 101a a násl. s. ř. s. tedy lze formulovat jen ve velmi abstraktní rovině, neboť splnění podmínek § 101a odst. 1 s. ř. s. je v podstatné míře závislé na tom, jaké opatření obecné povahy je napadeno.“
7. Navrhovatelka je vlastnící pozemků p. č. XG, jehož součástí je stavba č. p. XH, p. č. XI, p. č. XJ, p. č. XK, jehož součástí je stavba č. p. XL, p. č. XM, p. č. XN a p. č. XO v k. ú. M., obec X. Pozemky v jejím vlastnictví sousedí se stabilizovanou plochou území regulovanou označenou částí napadeného OOP, neboť se jedná o stabilizovanou plochu, v níž je stanovený KZP faktickým stavem již překročen. Navrhovatelka tedy konsekvantně tvrdí dotčení své právní sféry. Možnost dotčení jejích práv územním plánem, resp. napadeným OOP jako souborem pravidel omezujících způsobu a možnosti využití pozemků je tedy naplněna, a její aktivní procesní legitimace v řízení je dána.
8. Podle ust. § 101d odst. 1 s. ř. s. je soud vázán rozsahem a důvody návrhu.
9. Zákonost opatření obecné povahy soud zkoumá jednak z hledisek kompetenčních a procesních a jednak z hledisek hmotněprávních, včetně proporcionality zásahů do subjektivních práv navrhovatelů (viz přiměřeně rozsudek NSS ze dne 27. 9. 2005 č. j. 1 Ao 1/2005-98, publikovaný ve Sb. NSS pod č. 740/2006 a usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 16. 11. 2010 č. j. 1 Ao 2/2010-116).
10. Z obsahu správních spisů krajský soud zjistil, že o pořízení Změny č. 6 územního plánu bylo rozhodnuto zastupitelstvem města z vlastního podnětu zkráceným postupem podle § 55b stavebního zákona. Pořizovatelem Změny č. 6 v územním plánu byl Magistrát města Frýdku – Místku a návrh změny pro veřejné projednání byl zpracován v průběhu měsíců červen – listopad 2020. Dne 4. 12. 2020 bylo zahájeno řízení o návrhu. Veřejná vyhláška byla vyvěšena na úřední desce pořizovatele 9. 12. 2020 a sejmuta dne 22. 1. 2021, současně byla veřejná vyhláška zveřejněna i dálkovým přístupem a návrh změny byl vystaven k nahlédnutí v tištěné podobě v budově Magistrátu města Frýdku – Místku. Veřejnou vyhláškou byla také vyzvána veřejnost k uplatnění námitek a připomínek. Veřejné projednání se konalo dne 14. 1. 2021. Krajský úřad vydal k posouzení návrhu stanovisko dne 3. 3. 2021 pod č. j. MSK 17124/2021. Následně pořizovatel vyhodnotil výsledky projednání, kdy z řad veřejnosti byla podána jedna námitka a dvě připomínky. Po úpravě návrhu spočívající v několika úpravách před vydáním byl předložen projednaný návrh zastupitelstvu města k projednání. Změna č. 6 územního plánu byla schválena na zasedání Zastupitelstva města Frýdku – Místku dne 16. 6. 2021 jako OOP č. 1/2021, které nabylo účinnosti dne 8. 7. 2021. Jednou ze změn, které napadené OOP přineslo, bylo zrušení Kapitoly F. 2. a doplnění bodu F. 3. o bod 9.

11. Posouzením textové části a odůvodnění napadeného OOP krajský soud dospěl k závěru, že odůvodnění změn, které přineslo napadené OOP do územního plánu Frýdku-Místku, svědčí o tom, že je možné umisťovat nové stavby v plochách, kde je stávající KZP překročen za podmínky, že bude dodržen KZP stávající (faktický). Nelze rovněž přisvědčit navrhovateli v její pochybnosti, že snad byl KZP zrušen. Jeho existence je na základě obsahu Kapitoly F. 3 nezpochybnitelná. Nicméně krajský soud shledal důvodným první návrhový bod v námitce, že odpůrce vypustil z územního plánu normativní podklad, na jehož základě aplikoval svou, dle vlastního tvrzení zaběhnutou praxi, kdy ve stabilizovaných plochách setrval umožňoval nové stavby a přístavby za podmínky, že stávající a již překročený KZP nebude dále překročen. Krajský soud nemůže přisvědčit odpůrci v jeho názoru, že vypuštěná věta „*Ve stabilizovaných plochách, kde je již stanovený KZP překročen, se nové stavby a přístavby stávajících objektů připouštějí za podmínky, že nebude překročen stávající KZP*“ je v závazné části územního plánu duplicitní, když koeficient zastavění pozemku je pro jednotlivé plochy s rozdílným způsobem využití uveden v kapitole F. 3., a to vždy v příslušné tabulce ke konkrétní ploše. Tyto jednotlivé tabulky sice obsahují parametry KZP odpovídající charakteru plochy, avšak neobsahují nic o umisťování staveb v případě, kdy je již stanovený KZP překročen. Krajský soud tak dospěl k závěru, že citovaná vypuštěná věta byla v podstatě jediným normativem, který umožňoval přípustnost nových staveb a přístaveb ve stabilizovaných plochách, kde je stanovený KZP již překročen. Obsah této sporné věty nenahradil ani zmiňovaný bod 9, který byl nově vložen do kapitoly F. 3., neboť ani v něm se výslovně možnost přípustnosti staveb v plochách, kde je již stanovený KZP překročen, nestanovuje. Argumentačně nemůže obstát ani tvrzení odpůrce, že taková praxe je v činnosti úřadu územního plánování na území města dlouhodobě běžná. Naopak podle názoru soudu, má-li být v této praxi legitimně pokračováno, je nezbytné, aby měla svůj normativní podklad v územním plánu. Z těchto důvodů shledal krajský soud první návrhový bod důvodným, a proto přistoupil ke zrušení napadeného OOP v části, kterou byla z Kapitoly F. 2. vypuštěna předmětná věta (výrok I tohoto rozsudku).
12. V dalším návrhovém bodě navrhovatelka předně namítla nezákonnost stanoviska KÚ MSK s tím, že nebylo řádně přezkoumáno na základě jí vznesené konkrétní námitky. Krajský soud tento názor navrhovatelky nesdílí a má za přílehlavý odkaz odpůrce na rozsudek NSS sp. zn. 2 Ao 2/2008, jenž se zabýval mj. možností přezkumu stanovisek dotčených orgánů státní správy v rámci řízení o opatření obecné povahy a dospěl k závěru, že postup podle ust. § 149 ve spojení s § 174 odst. 1 zák. č. 500/2004 Sb., správního řádu, v platném znění (dále jen „správní řád“) není v případě procesu tvorby OOP přílehlavý, neboť na takovou situaci pamatuje přímo stavební zákon, jenž v § 52 odst. 3 předpokládá uplatnění stanoviska dotčených orgánů státní správy k podaným připomínkám a námitkám. Odpůrce při tvorbě napadeného OOP postupoval zákonem stanoveným způsobem. Pokud tedy navrhovatelka namítá, že bez výslovného vypořádání dotčeného orgánu s konkrétní námitkou navrhovatelky je rozhodnutí odpůrce o námitce nedostatečně odůvodněno, nelze tomuto názoru přisvědčit. Dále navrhovatelka v tomto návrhovém bodě namítla nedostatečné vypořádání námitky, kterou požadovala podrobit území města zkoumání, kolika ploch se následky vypuštění předmětné věty mohou týkat. Bez ohledu na závěr, který učinil krajský soud k návrhovému bodu 1), má ve vztahu k této námitce za to, že je zcela nedůvodná. Se stejnou námitkou, tj. požadavkem výpočtu či kvalifikovaného odhadu množství pozemků či ploch, jichž se změna dotýká, se krajský

soud vypořádal již v dřívější věci žalobkyně, a to návrhu na přezkoumání opatření obecné povahy – Změna č. 5 Územního plánu Frýdku-Místku, která předcházela nyní posuzovanému napadenému OOP (věc vedená u Krajského soudu v Ostravě pod sp. zn. 79 A 8/2020). Tato Změna č. 5 se mj. týkala předmětné věty „*Ve stabilizovaných plochách, kde je již stanovený KZP překročen, se nové stavby a přístavby stávajících objektů připouštějí za podmínky, že nebude překročen stávající KZP*“, z níž byla Změnou č. 5 vypuštěna slova „přestavba“ a „dostavba“. Krajský soud v rozsudku ze dne 28. 1. 2021 č. j. 79 A 8/2020-29, který nabyl právní moci dne 17. 3. 2021 a jímž byl návrh žalobkyně na zrušení části OOP – Změny č. 5 Územního plánu Frýdku-Místku zamítnut, mj. uvedl, že navrhovatelčin požadavek na výpočet či kvalifikovaný odhad množství pozemků či ploch, jichž se změna dotýká, nemá zákonnou oporu. Úvahu navrhovatelky, že se jedná o zásadní změnu, označil soud jako úvahu vedenou v čistě hypotetické rovině, přičemž výslovná úprava Změny č. 5 Územního plánu určuje, že ani novou stavbou nemůže být stávající (již překročený) KZP dále překročen. Krajský soud rovněž zdůraznil, že jakékoliv umístění nové stavby či přestavby musí v základním principu splňovat podmínky územního plánu a bude rovněž vyžadovat rozhodovací činnost stavebního úřadu, případně minimálně jeho souhlas. V takovém potencionálním řízení pak bude mít navrhovatelka možnost hájit svá případně dotčená práva z pozice vlastníka sousedního pozemku. Jelikož v nyní souzené věci jde principiálně o otázku totožnou, krajský soud plně odkazuje na tyto své závěry (odst. 24 rozsudku sp. zn. 79 A 8/2020), neboť neshledal žádné skutkové ani právní důvody, pro které by se od nich měl odchýlit.

13. Tvrzení obsažená v druhém návrhovém bodě proto krajský soud důvodnými neshledal.
14. Třetím návrhovým bodem žalobkyně brojí proti nedodržení zásady proporcionality, což namítala již ve své námitce č. VII, s níž se odpůrce vypořádal na str. 111 – 112 odůvodnění napadeného OOP. Navrhovatelka v tomto návrhovém tvrzení zopakovala svou teorii dvou kategorií pozemků, kterou tvrdila již ve věci vedené u Krajského soudu v Ostravě pod sp. zn. 79 A 8/2020. Také s touto námitkou se krajský soud vypořádal již ve zmiňovaném rozsudku, v němž přezkoumal zákonnost Změny č. 5 Územního plánu Frýdku-Místku. Krajský soud zde vyslovil (bod 32 označeného rozsudku), že důvody, které odpůrce vedou k možnosti umístění nových staveb na pozemcích, které mají KZP překročen, ovšem za podmínky, že k dalšímu překročení již nedojde, shledal srozumitelnými a odpovídajícími zájmu obyvatelstva daného území s přihlédnutím k historickému vývoji změn v potřebách bydlení a modernizace staveb. S přihlédnutím k tomu, že každá nová stavba bude muset být poměřována z pohledu platné územně plánovací dokumentace, platných právních předpisů, dosavadní zastavěnosti pozemku, nepřipustnosti dalšího překročení již překročeného KZP a také s přihlédnutím k nezbytnosti správního řízení či jiného postupu stavebního úřadu, které bude jejímu povolení nutně předcházet, shledal soud námitku navrhovatelky nedůvodnou. Na tomto svém závěru ve vztahu k námitce nedodržení zásady proporcionality setrvává krajský soud i v nyní souzené věci, neboť opět neshledal žádné skutkové ani právní důvody, pro které by se měl odchýlit od svých předchozích závěrů, týkajících se shodné problematiky, kdy rozdílnost obou posuzovaných věcí představují pouze drobné nuance.
15. S ohledem na závěry, které učinil krajský soud k návrhovým bodům 2) a 3), návrh ve zbývajících částech zamítl (výrok II. tohoto rozsudku).

16. Ve věci bylo rozhodnuto bez jednání v souladu s ust. § 51 odst. 1 s. ř. s.
17. O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle ust. § 60 odst. 1 s. ř. s., když žalobkyně byla ve svém návrhu z větší části neúspěšná. Navrhovatelce tak nevzniklo právo na náhradu nákladů řízení a odpůrci podle obsahu soudního spisu nevznikly s tímto soudním řízením žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 27. října 2022

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu